

Yayın Adı: Yeni Anne

Referans No:14831331

Renk: Renkli

Yayın Tarihi: 01.03.2011

Etki: Olumlu

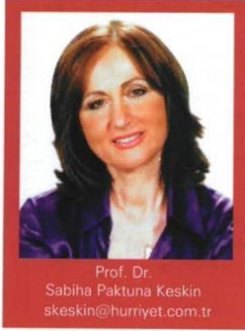
STxCM: 173,00

Küpür Sayfa:1

Tiraj: 79000

Reklam Eşdeğeri: 4463,40

ezberbozan

Prof. Dr.
Sabiha Paktuna Keskin
skeskin@hurriyet.com.tr

'İnatçılık'la baş etmek...

Sevgili anneler, çocuklarımızın inatçılık olarak nitelendirdiğimiz davranışlarıyla baş etmekte bazen nasıl da zorlanırsınız. İnatçılık deyince ne kast ettiğimize bir bakalım.

İnatçılık nedir?

İstediği anında olsun diye tutturmak.

İstediğinden vazgeçmemek.

İstediğini biktırarcasına tekrarlamak.

İstediği bir şeyi aradan uzun süre geçse de istemekten vazgeçmemek.

İnat yaşta olursa...

Yukarıdaki davranışları bir yetişkin yapar mı?

"Çocuğumun ayakları üstünde durmasını istiyorum" der anneler sıklıkla. Bu deyişte genellikle "okusun, bir işi olsun" anlamı gizlidir.

Peki, işi olup para kazanıyor olmak ayakları üstünde durmakla eşdeğerde midir? Maalesef değildir.

Ayakları üstünde durmak, birey olmaktır. Yetişkin olmanın anlamı da budur. Para kazandığı halde başkalarına bağımlı olarak yaşayan ve bağımlı olduklarından ayrıldıklarında sudan çıkmış balığa dönen bir sürü insan vardır. Muhtemelen aralarınızda sizin de tanıdıklarınız olmuştur.

O nedenle, yukarıdaki davranışlar, (istekler bir diğerinden talep edildiği sürece) yetişkin davranışları olamaz. Ol- sa olsa yetersiz yetişkin davranışları olabilir.

Ancak, yetişkin bireyin istediği bir şeyi elde etmek ısrarı bizzat kendi çabaları ile karşılanacak ise, o zaman durum farklıdır.

Yetişkinin bu durumu inatçılıktan çok sabır, hırs gibi terimlerle değerlendirilebilir. Çünkü birey burada bağımlı değil özgürdür. Talep ve beklentileri sadece kendini bağlamaktadır.

O halde, insanın ısrarcı davranışları değerlendirilirken, öncelikli olarak beklentisinin kendisinden mi yoksa diğerlerinden mi olduğuna bakmak

gerekir.

Diğerlerinden ısrarla talepkar olanların ise, kendi ve diğerlerine güven, kararlılık, cinsellik ve üretkenlik gibi kimlik alt yapılarının yeterliliği sorgulanmalıdır.

Beyin Adaptasyon Organıdır.

Yazımızın girişinde inatçılık olarak nitelendiğimiz davranışlardaki "ısrar edilen anında ve mutlaka olmasını talep etme" özelliği, beyindeki adaptasyon yetersizliğinin de göstergesidir. Çünkü beyin çevreye adaptasyon yani uyum sağlayabilme organıdır. Kişi bu konuda yetersiz ise, yeni uyaranlar dikkatini çekemeyecek ve yeni oluşan koşullara adapte olamayarak eski bir uyarana takılı kalacaktır.

Yayın Adı: Yeni Anne

Referans No:14831331

Renk: Renkli

Yayın Tarihi: 01.03.2011

Etki: Olumlu

STxCM: 173,00

Küpür Sayfa:2

Tiraj: 79000

Reklam Eşdeğeri: 4463,40

Çocuk beyni ise yukarıdaki her iki halde de yetersizdir. Yani hem kimlik kişilik açısından henüz ihtiyaçlarını kendi karşılayabilecek yetenekte değildir, hem de uyum yeteneği yetersizdir. Yani "dur-bekle zamanı gelince alırsın" kavramı henüz yoktur.

Kimliğin henüz 'k'sının olmadığı bebeği düşünelim. İsrarla ve anında talep edişlerini ve istediğini elde edene kadar etinden et koparılmışçasına ağlayışlarını, büyüdükçe giderek saç çekip, tekmeleyişlerini, yere yatıp tepinmelerini, başını yerlere vuruşlarını...

Bir de bu çocuk davranışları karşısındaki anneyi hayal edelim; 'Yavrum ne istiyorsun?'larla başlayan yanıt alamadıkça 'Söyle ne istiyorsun?'lara tırmanan ve 'Beni çıldırtma'larla kalkıp inerek çatılan kaşlar, havaya kalkan işaret parmakları ve...

Hepimiz biliyoruz ki buradaki amaç, sadece çocuğu anlamakta zorlanan annenin çaresizlikle sonlanan davranışlarını özetlemektir. Anneleri eleştirmek asla değil.

Bu hayali ama sık rastlanan kurguya tepeden bakacak olursak, çocuğu anlamakta zorlanan annenin farkında olmadan çocuktan kendisini anlamasını beklediğini görürüz. İşte bu durum affedilemez bir hatadır ancak sık yaparız. Olayın içinden bakmakla dışarıdan bakmanın farkı da budur. 'Kendi dışına çıkarak kendine bakmak' diyoruz ben buna. Bir nevi zihnin bir üst katmanına çıkmaktır.

Anne ve çocuğa geri dönecek olursak, yapılması gereken çocuğun istediğinin verilmesidir. Verilemiyorsa istediği ortamdaki yok edilmelidir. Edilemiyorsa ortam değiştirilmelidir. Değiştirilemiyorsa ona sevgiyle sarılmalıdır.

Dikkat edilirse, bu yaklaşımlarda onun yetersizliklerinin farkındalığı vardır. Beyindeki bu yetersiz alanların laftan sözden anlamadığının farkındalığı ile soru sormak, ikna amaçlı açıklamak yoktur.

Bu durumda sorularına yanıt alamadığı ya da açıklamalarına uyulmadığı için gerilerek 'ÇILDIRAN' anne de yoktur.

Sonuç olarak, insanın birey olup kendi ayakları üzerinde durabilmesi için farkında olması yetmez.

'Farkında olduğunun farkında olabil-

mesi' gerekir. Yeterli kimlik kişilik denilen de işte budur.

Çocukta bu olgu yetersizdir.

Ayrıca her yaşı artan bireyin kimliği yeterli olacak diye bir koşul da yoktur. Yetersizliği bırakın tamamen 'kimlik-siz' olarak bir ömür tamamlayanlar hiç de az değildir.

Biraz düşünürseniz örnekleri gözünüzün önüne bile gelebilir.

Çocuklarımızın ayakları yere basacak ölçüde kimlikli olmaları, birey olmaları adına, şanslı kalın...